

Transskription af:
Sexhundredetallet
S1E3 En rigtig mand

Værter: Louise Lindblad, journalist, og Mette Byriel-Thygesen, museumsinspektør på Nationalmuseet.

Medvirkende: Jakob Kærgaard, terapeut

Louise Lindblad: Hvordan foregår det? I sidder her på gulvet.

Jakob Kærgaard: Ja, der er 10 mand her ad gangen, ikke, og så starter jeg med at introducere jer til til praksissen her og fortælle hvad handler det om? Hvorfor gør vi det, og hvad kan man få ud af det? Hvad er udfordringerne? Hvad for nogle teknikker skal vi lave? Bla bla bla bla. Og så går jeg simpelthen i gang med at instruere dem i øvelserne. Og så sender jeg dem hjem med lektier og så skal de hjem og lave bækkenbundstræning. De skal hjem og selvkultivere, som jeg kalder det. Hvilket vil sige at onanere bevidst og opbygge den seksuelle energi uden at få udløsning. Prøve at surfe på orgasmekanten og sprede energien rundt i kroppen. Det er selvkultiveringspraksissen, som er fantastisk.

Louise Lindblad: Og det er kun noget, man kan gøre hjemme i privaten. Det er ikke noget i gør sammen her? Haha.

Jakob Kærgaard: Det gør man ikke her.

Louise Lindblad: Det gør man ikke her haha. Nej okay. Jeg skulle bare lige være sikker.

Jakob Kærgaard: Det er også et spørgsmål, mange har. Men vi holder det sobert. Det insisterede jeg på fra starten af.

Louise Lindblad: En rigtig mand har altid lyst til sex eller har han? Du lytter til Sexhundredetallet. Lige siden jeg lærte, hvad det vil sige at være et seksuelt væsen, har en lille stemme fulgt mig. Den

er her stadig. Også lige nu. Jeg kalder den skammen. Du er billig. Du ligner en luder. Jeg har altid været god til at ignorere den tale hen over den. Men nu vil jeg prøve at forstå den. Gennem ti afsnit undersøger jeg min generations forhold til sex og skam, og sammen med kulturhistoriker Mette Byriel-Thygesen dykker jeg ned i seksualitetens kulturhistorie for at forstå, hvad der har formet os. Mit navn er Louise Lindblad, og det her er historien om dit og mit begær. Afsnit 3 'En rigtig mand'. Mette og jeg mødes som altid på Nationalmuseet i København.

Mette Byriel-Thygesen: Jeg hedder Mette Byriel-Thygesen og er museumsinspektør på Nationalmuseet, og jeg har specialiseret mig i historiske perspektiver på køn, krop og seksualitet. Men det er henede, vi gemmer alle the good stuff.

Louise Lindblad: Mette, 'en rigtig mand', hvis vi skal prøve sådan at knytte nogle gloser til ham, ikke sandheden. Han er en rigtig mand, men hvordan han ligesom en rigtig mand kulturelt er blevet konstitueret i vores historie. Hvad vil du så fremhæve her?

Mette Byriel-Thygesen: Så vil jeg sige, altså noget omkring forstand, fornuftig, fornuften i det hele taget. Den kloge. Den, der har økonomisk sans, den der forsørger den, der er stærk og robust, den der har autoritet, den der bestemmer. Den, der lægger retningslinjerne for, hvordan en familie og et forhold skal fungere.

Louise Lindblad: Så ligger der også meget i de her... Klicheerne om en rigtig mand græder ikke og mande sig op og mande sig op. Der ligger også meget de der udtrykker sig om mande sig op, og det er det, vi skal tale om i dag. En rigtig mand anno 2020. Hvordan ser vi på ham? Vi sidder med bogen Seksuel hygiejne, som er fra hvornår?

Mette Byriel-Thygesen: Den er fra 1940'erne. Det er en overlæge, der skriver den her bog, som egentlig er en håndbog til, hvordan sundhedspersonalet skal gribe alle de seksuelle spørgsmål an. Men det bliver ret hurtigt en ret populær håndbog for par også at have derhjemme, hvor man kan slå op.

Louise Lindblad: Men det er til fagpersoner?

Mette Byriel-Thygesen: Og der har vi jo slået op nu på en et kapitel, der også handler om den mandlige seksualitet, hvor vi ser et billede af en mand. En illustration af en mand, og hvordan hans erektion fungerer. Og det er ret underholdende, fordi den her bog viser altså manden som en maskine, og hvordan han indvendig består af rør af fjedre, af knapper af dingener. Som om det er en maskine, man tænder og slukker for. I forhold til at få erektion og i forhold til at få lyst, ikke?

Louise Lindblad: Jeg ville ønske, at man kunne se det lige nu. Altså det er bare et langt rødt vandrør og nærmest op gennem hans krop, der sidder fast til hans penis. Ja, jeg har også nogle små

fjedre oppe i hans hjerne. Det er virkelig vildt. Ja og. Og at vi har haft sådan en her håndbog er jo bare et eksempel på noget, der ville have været med til at påvirke vores syn på, hvordan mandens seksualitet fungerer.

Mette Byriel-Thygesen: Præcis. Illustrationen er bare et eksempel. Der er en lang passage også i den her bog, der handler om det her med kurmageri. Altså hvordan skal en seksuel relation opstå? Og det er jo også her, hvor den giver et rigtig godt tidsbillede af op gennem 1900-tallet, der har det jo ligesom været forventet, at det er manden, der som der står i skal skal være den belærende her og kvinden der skal være fæstningen. Så det er jo ligesom på den måde også ligger i det her med, at det er manden, der er den fremadstormende rent seksuelt, ikke? Det er ham, der tager seksuelt initiativ. Og det ligger fuldstændig i den her bog at sige, at det er altså den rigtige måde at gøre det på. Er.

Louise Lindblad: Og, min personlige oplevelse er, at det stadig hænger ved i dag i min generation. At vi ser, så vi stadig opdeler på en eller anden måde er det den klassiske, at kvinder er fra Venus og mænd er fra Mars, men at vi stadig opdeler vores seksualitet i to køn på en eller anden måde.

Mette Byriel-Thygesen: Ja og stadigvæk også på rigtig mange måder ser dem utroligt forskelligt. Også baseret på, hvordan vi har opfattet dem gennem kulturhistorien. Og man kan også sige det er jo kun omkring 100 år siden, at vi egentlig blev bevidste om det med den kvindelige orgasme, ik? Så der har jo været rigtig mange år, hvor den kvindelige seksualitet har været fornægtet. Men mandens seksualitet bliver ved med at stå uændret hen, altså som om at... Vi forventer stadigvæk at mænd har lyst til sex hele tiden, at de kan hele tiden. Og også det med at der er nok noget galt med dem, hvis ikke de har lyst hele tiden.

Louise Lindblad: Det er nogle af de ting, vi skal ud og tale med Jakob Kærgaard om, som er mandeterapeut, der holder nogle mande-kurser. Ja. Mette og jeg er taget ind til Grønnegade i København. Her i nummer 26 mødes mænd med 'ondt i seksualiteten' til såkaldte mande-kurser hos Jakob Kærgaard og mande hulen op på tredje sal for lige at blive i det stereotype sprog. Den bliver altså rammen for det her afsnit.

Jakob Kærgaard: Som jeg lige fik sagt til Mette, det er 400 år gammel bygning.

Louise Lindblad: Wauw!

Jakob Kærgaard: Det er noget af det ældste i København, som ikke er brændt siden. Ja.

Louise Lindblad: Det vi skal, det vi skal tale om i dag det er jo de fordomme og forventninger og normer, der relaterer sig til den mandlige... Mandens seksualitet. Og da jeg skulle forberede mig til det interview, der satte jeg mig for at prøve at definere mandeidealet 2020.

Jakob Kærgaard: Det er svært.

Louise Lindblad: Og det er fandeme svært. Nej, fordi på den ene side, så hører vi om det her begreb den moderne mand. Den mand, der kan tale om følelser, og som render rundt med gylp på skjorten og tager del i barslen. Og på den anden side, så bliver han jo også kaldt, i medierne i hvert fald, et skvat og en vatpik. Og der er også forventninger til, at den rigtige mand skal kunne præstere seksuelt og skal kunne erobre en kvinde.

Jakob Kærgaard: Der er mange krav.

Louise Lindblad: Der er mange krav, ikke? Og det er jo også det, du hjælper mænd til at navigere i det her. Hvad er det for nogle problematikker, de mænd, du møder har?

Jakob Kærgaard: Det kan være rigtig mange forskellige ting. Mange kommer selvfølgelig til mig, fordi de har ondt i seksualiteten på en eller anden måde, og de helt klassiske kan være præstationsangst, tidlig sædafgang. Potensproblemer er der mange, der kommer med, og det kan bestemt også være, altså jeg har bestemt også nogle der kommer, og som er sådan lidt forvirret på. Hvad er det at være mand i dag? Altså forvirret på maskuliniteten og synes det er svært at navigere i de der forskellige forventninger, der måtte være. Helt sikkert.

Louise Lindblad: Oplever du nogen... Nogle er mænd i alle aldre, nu fokuserer især på min generation, altså de yngre mænd. Oplever du nogen forskel på de ting, de kommer med i forhold til ældre mænd?

Jakob Kærgaard: Altså. Altså, jeg synes da, der har været en stigning over de senere år. I yngre mænd, som kommer med potensproblemer og præstationsangst, og min klare fornemmelse er at pornoen ikke har gjort noget godt der. Altså som I virkelig, må man sige præsenterer nogle stereotyper. Store hunks med kæmpe pikke der bare kan knalde igen og igen og igen og igen. Og der er jo ikke så meget virkelighed i det. Men, men, men, men. Der er selvfølgelig noget. Og det er jo nogle, altså jeg tror, at det faktum, så må vi nok sige at pornoen er blevet seksualundervisning for unge mennesker i dag. Og det det tror jeg kun vi har set begyndelsen til til konsekvenserne af det. Og der er virkelig mange, der slås med det.

Mette Byriel-Thygesen: Sådan en fordom, jeg i hvert fald tit støder på, og som jeg også tænker har sin rod også i historien. Det er jo den her forestilling om, at mænd har altid lyst. Og mænd har mere lyst end kvinder. Hvad tænker du om det?

Jakob Kærgaard: Jamen, det tænkte jeg bestemt ikke er tilfældet. Der er nok noget med, at mænd måske er hurtigere til at få lyst end kvinder, og det er da helt klart en biologisk komponent i, at vi har

mere testosteron i kroppen. Simpelthen 10-20 gange mere end jer. Og testosteron er også i jeres kroppe det, der faktisk vækker lysten på et rent fysisk plan. Så når I har mindre af den, så tager det længere tid. Så der er et element, der, ikke?

Louise Lindblad: Men det er vel ikke kun det der, der bestemmer om du har lyst. Du har selvfølgelig en masse sociale ting?

Jakob Kærgaard: Og selvfølgelig selvfølgelig selvfølgelig. Jeg tror, jeg tror jeg synes... Jeg ser efterhånden, at der er noget. Der er nogle mennesker, som bare har en utrolig stor libido og nogle mennesker, som bare ikke har. Og jeg tror heller ikke kun det er hormonelt betinget, men altså, der er, der er ligesom sådan en grund. Nogle har bare rigtig meget lyst til sex. Og nogle har mindre lyst til sex. Men så kan det selvfølgelig være alle mulige dynamikker i ens relation og, og hvad for nogle normer man er vokset op med ens familie og ens kultur og alt muligt andet, som enten mindsker eller forstærker det, det er klart. Det er et komplekst. Lyst er en meget kompleks ting.

Louise Lindblad: Men det her med at vi ser manden måske som det seksuelt overlegne køn, det synes jeg også, at det jeg er vokset op med.

Jakob Kærgaard: Jeg er nysgerrig. Hvor kommer den idé fra? Overlegen? Hvad ligger du i det?

Louise Lindblad: Jamen, jeg tror altid, at det er sådan, jeg er født med sådan en indstilling til, at det er mig... Det er mere okay, hvis jeg ikke har lyst, fordi det er ham, der ligesom skal erobre mig. Han skal i hvert fald altid har lyst. Det er okay, hvis jeg spiller lidt kostbar, så det er okay, hvis jeg ikke altid har lyst. Hvor at han... Jeg tror, at jeg forventer, at han selvfølgelig, hvis han ikke har lyst, så er der noget galt med mig, eller han skal altid have lyst på en eller anden måde. Hvor og hvordan er det der billede mellem den kvindelige og mandlige seksualitet, hvordan er den blevet formet igennem vores historie, Mette?

Mette Byriel-Thygesen: Altså, man kan sige, at nu talte vi også lidt om biologi. Der ligger jo helt sikkert en forventning til det her med, at manden har skullet sprede sin sæd, som du også var inde på. Altså der har været noget i det her med netop at at formere sig. Hvor vi på en eller anden måde også tænker i den tanke, at manden på en eller anden måde har drifter, han skal have afløb for. Og hvis vi især også går tilbage til slutningen 1800-tallet, så ser man det faktisk som direkte farligt og skadeligt for samfundet, hvis ikke manden får afløb for sine drifter. Det er bl.a. derfor, man laver sådan, at prostitution nærmest er lovligt, fordi Gud, hvad kan der ske, hvis ikke vi stiller nogle til rådighed for de drifter, fordi de kyske kvinder i ægteskabet, de skal i hvert fald ikke stå model til til udelukkende, hvad manden har behov for, vel? Så jeg tænker også i hvert fald sådan, at vi egentlig også gennem bare de sidste hundrede år egentlig også har dyrket klicheen om det her med onsdagsknaldet, hvor kvinden så får ondt i hovedet, og det er som om manden egentlig bare står klar og venter. Og det tænker jeg måske er noget af det som som de generationer nu. Det er jo en eller anden på en eller måde en kliché, vi har dyrket, ikke? Eller sådan hørt at tænke sådan. Nå, men det var vel egentlig meget normalt. Eller Gud, kvinden skal gøre det en gang om ugen for mandens skyld. Eller sådan?

Louise Lindblad: Jeg giver øl.

Louises kæreste Søren: Giver du øl?

Louise Lindblad: Ja, det er mig, der inviterer ud.

Jakob Kærgaard: Nå, det må jeg nok sige.

Louise Lindblad: Ja, ja. Min kæreste Søren har sagt ja til at fortælle, hvad en rigtig mand er for ham.

Louises kæreste Søren: Altså jeg kan sådan, nu har du nævnt det for mig, at det var det, der var tematikken for det her afsnit. Og så kom jeg til at tænke på noget af det første, jeg kan huske... Jeg kan ikke huske, om det var i børnehaven, eller om det var i min fritidsordning, eller hvem der overhovedet sagde det. Jeg kan bare huske det der med, at jeg sad ned og tisede. Hvor der så var en der sagde: 'Det er piger der gør det. Du skal stå op og tisse. Det gør en mand.' Eller nej, det ved jeg ikke, men det var sådan noget. Og så stod jeg der med min lille drengetissemand, og jeg sprøjte tis over det hele.

Louise Lindblad: Vil du selv definere dig som en maskulin mand?

Louises kæreste Søren: Det. Det ved jeg virkelig ikke. Jeg har i hvert fald klare holdninger til at der findes både mænd og kvinder, og jeg ser mig selv som en mand, og jeg dyrker det maskuline i den måde, jeg klæder mig, og hvad jeg interesserer mig for, af gode grunde tror jeg. Jeg er klædt i sort i dag, fordi jeg synes, Johnny Cash er rigtig sej og. Sådan kunne man blive ved. Altså min usikkerheder, det er jo sådan helt personligt. De har jo nok mest bundet i lang tid, at jeg var usikker om omkring, om jeg egentlig var, og om jeg nogensinde ville blive i stand til og virkelig give slip og hengive mig til en anden person. Det har der været masser af usikkerheder forbundet med. Og piger jeg synes var søde og måske også i et eller andet omfang havde en god kemi med og sådan noget. Jamen så lige pludselig så, så, så altså, så kunne for eksempel ikke få den op at stå, fordi jeg bare ikke, jeg tændte bare ikke på dem, jeg var ikke vild med dem. Der var ikke noget der. Der var ikke en der. Der skete ikke den fysiske reaktion som. Alt... Alle omstændigheder ligesom pegede hen i mod, at nu nu nu bør det ske. Nu skal det ske. Ja. Ja.

Louise Lindblad: Det gjorde der heller ikke første gang vi havde sex.

Louises kæreste Søren: Nej, nej, og det tror jeg også. Det tror jeg måske mere handlede om en eller anden form for præstationsangst.

Louise Lindblad: Havde du det dårligt over det bagefter, eller følte du dig ramt på din maskulinitet? De gange, hvor...

Louises kæreste Søren: Det gjorde jeg sikkert, ja. Og det har også kommet til udtryk i en eller anden frustration.

Jakob Kærgaard: Jamen jo, de der stereotyper lever selvfølgelig derude, men jeg tror altså det, som jeg vil sige er mit forsøg med mit arbejde, er i virkeligheden også, at jeg taler i virkeligheden ikke så meget om de der stereotyper. Jeg prøver i virkeligheden bare at guide folk ned i deres krop og mærke, hvad de mærker og være med det og være okay med det. Og så er der tidspunkter, hvor der ikke lige er så meget lyst og libido. Og hvis man begynder at slappe af i den tilstand, der er, så kommer libidoen som regel, nogle gange meget stærkt. Men det sker, når man slipper de der ideer og de der stereotyper og de der normer, der er i hovedet og bare kommer i kontakt med hvordan. Hvordan er der egentlig i min krop lige nu? Og hvis man som par kan nå ind et sted, hvor man i virkeligheden bare er med det og tillader hinanden at være der, hvor man er, jamen så, så bliver seksualiteten meget mere levende, spontan og nydelsesfuld i virkeligheden. I stedet for at man prøver at opfylde en bestemt fantasi eller ide eller pornofilm om, hvordan man tror det skal være.

Louise Lindblad: Din tilgang til at holde mandegrupper lyder meget, meget anderledes end min Carl-Mar, ikke, hans... Det er det, jeg tænker. Når jeg tænker mande-kurser, så tænker jeg, at man er ude og skal rigtig genfinde sin maskulinitet og slår på brystet.

Jakob Kærgaard: Det er jo også lidt blevet vores stereotype, ik? Jo, synd for ham måske. Jeg tror han har meget andet end det også. Men der er bestemt også noget af det du beskriver der tror jeg. Jeg har aldrig været der, jeg har aldrig været der. Men ja, klart. Jeg tror, jeg tror min tilgang er der nok mere meditativ om du så må sige, ikke, og mere... ikke noget med at leve i en eller anden bestemt hulemands stereotyp ud eller et eller andet, men at komme i kontakt med den energi og den lyst, du rent faktisk har.

Louise Lindblad: Når vi taler om vores kulturhistorie og kønsspørgsmål, så har vi det meget nemt at finde nogle forskellige nedslag i historien, hvor at der har været ting der har ændret noget for kvinder. Vi har talt p-piller, vi har talt seksuel frigørelse og alle de der ting. Men jeg synes, det er desværre at se... Har mænd ligesom bare været defineret af kvindernes kamp på en eller anden måde eller hvad?

Mette Byriel-Thygesen: Jeg tænker i hvert fald noget af det, man også kan se gennem kulturhistorien, det er jo også den der forventning om manden som forsørger. Ja, hvor jeg også tænker, at der ser vi jo også nogle paralleller til i dag, hvor det jo stadig på en eller måde måske

forventes absurd nok det der med manden tjener mest. Man hører om forhold, hvor manden har svært ved at kvinden tjener mere. Man hører måske også om forhold, hvor det er svært, at kvinden gør karriere. Så vi har jo, tror jeg på mange måder egentlig også nogle forestillinger om, at det stadigvæk er manden, der er den her provider type. Og der er jo alt muligt i samfundet i hvert fald nu, der tyder på, at vi er på vej til at se et noget mere broget billede. Altså. Jeg tænker også lidt det der med altså også med mænds lyst, for lige at vende tilbage til den. Men, men også det der med, at i dag ser vi jo, at der også opstår foreninger for aseksuelle f.eks. Og jeg bliver rigtig tit spurgt Er det noget nyt? Altså hvorfor? Hvorfor kommer der pludselig en strømning af aseksualitet, hvor jeg vil sige sådan i et kulturhistorisk lys så mit perspektiv, så handler det om, at det er blevet svært at være seksuel. Det har været nemmere tidligere i historien, fordi der ikke har været forventninger eller en bevidstliggørelse, eller i det hele taget bare en visualisering af sex i byrummet. Det er nu, at vi får fokus på leg som en diagnose eller en minoritet eller en undergruppe. Altså, det ved jeg ikke, hvad du tænker om? Altså.

Jakob Kærgaard: Jeg tænker, at du har ret at. Og jeg tror, at der findes helt klart aseksuelle mennesker, for hvem det bare ikke er en stor ting. Men jeg tror også at at en konsekvens af det, som du beskrev før, med det med at kvindefrigørelsen og nogle kvinder tjener mere og det ene og det andet er at at vi ligner måske hinanden mere og mere, mænd og kvinder, ikke. Og det er ikke altid godt for den seksuelle tænding. Forskelle er noget, der avler tænding. Hvordan man så end gør det, om det er ved at have en kvinde, som er super meget i kontakt med sin krop og sine og sin seksualitet og en mand der er det, Bum, så er der tænding, ikke. Hvis du har en herre og en slave. Bum. Så er der tænding. Hvis du har en voyeur og en ekshibitionist, bum, så er der tænding. Så forskelle avler tænding. Og hvis hvis både manden og kvinden går derhjemme og har lige meget barsel og smører lige mange madpakker og tømmer opvaskemaskinen lige meget og skal have millimeterdemokrati over hele linjen. Jamen det udvander tiltrækningen. Og det ser jeg igen og igen og igen, igen, igen, igen igen, at det er tilfældet. Så jeg tror, vi mangler måske at knække en kode i vores moderne samfund, hvor vi kan tage de bedste ting fra ligestillingen som som selvfølgelig er en no brainer, selvfølgelig skal der være lige rettigheder og ligeværd imellem kønnene, imellem alle mennesker, det er klart. Men hvordan kan vi? Hvordan kan vi have det og alligevel tydeliggøre nogle af de forskelle, som skaber den erotiske gnist og tiltrækning, som rigtig mange af os jo nyder at mærke? Det tror jeg er en udfordring, som vi skal, som vi skal løse på en eller anden måde.

Mette Byriel-Thygesen: Men det er jo super interessant, fordi netop det der med millimeterdemokrati og hvem der gør hvad og sådan noget. Jeg tror det er noget af det, som rigtig mange i dag jo virkelig søger som et ideal.

Jakob Kærgaard: Og jeg tror måske, måske ikke alle sammen klar over, at det på sigt kommer til at dræbe tiltrækning mellem dem, og det gør det for rigtig manges vedkommende.

Louise Lindblad: Så efter mange års kvindekamp er det måske på tide, at manden tager en revolution på en eller anden måde?

Jakob Kærgaard: Jeg tror da helt klart, at hvad skal vi sige? Vi har jo nok fået tæppet revet væk under os og under vores manderolle, som var baseret på at være forsørger og beskytter, så har

kvinderne genopfundet sig selv big time og meget succesfuldt. Og det mener jeg, vi skal være rigtig, rigtig glade for i løbet af de sidste 50 år, ik? Men men men ja, vi står nok lidt og skal til at genopfinde os selv som mænd. Og jeg vil da sige, at jeg synes da, der er mange mænd, der gør et godt stykke arbejde i det og arbejder med sig selv og arbejder med deres relationer og er gode fædre og også passer deres jobs og har gode venner. Der er mange der gør det godt, vil jeg lige skynde mig at sige. Men, men, men, men selvfølgelig er der også nogle udfordringer. Det er i hvert fald ikke clear cut længere, vel? Så man skal man skal, man skal navigere i det, og det er et morads i dag. Det er det helt klart.

Mette Byriel-Thygesen: Generelt snakker man meget om, at der mangler kvinder i den offentlige debat. Men jeg synes egentlig paradoksalt, at når det handler om manden og hans position, så er det kun kvinder. Ja.

Jakob Kærgaard: Vi er nogen, der siger noget en gang i mellem, men vi tror...

Mette Byriel-Thygesen: Bliv endelig ved med det. Eller. Det synes jeg i hvert fald. Det synes jeg også er interessant er, at jeg oplever faktisk også, at det er utroligt meget fagfolk, der står frem. Altså netop sådan en som dig. Det kunne være en Jakob Olrik, det kunne være en Svend Aage Madsen fra Rigshospitalet. Jeg synes også virkelig gør det godt. Men det der med egentlig også at høre fra fra helt almindelige mænd i kronikker, i debatter, i sådan nogle ting. Det er lidt en mangelvare på en eller anden måde.

Jakob Kærgaard: Der er nogle mænd, men det er måske lidt flere kvinder. Ja, ja, det er det sjove. Kvinder har sjovt nok altid mange meninger om, hvordan mænd skal være, og hvad vi skal gøre, hvad vi ikke skal gøre og alt muligt andet. Og det er lige præcis. Og det er faktisk lidt af en griner, der er noget om det hvad? Haha. Det var der fik jeg jer nok.

Mette Byriel-Thygesen: Noget med kvinden og på et eller andet måske mere har brug for at definere mandens rolle eller lave om på dem eller de forventninger mændene måske egentlig selv har haha.

Jakob Kærgaard: Lige præcis. Og ved og ved I hvad? Og ved I hvad? Hvis I får lov til at gøre det for meget, så mister I lysten til ham.

Mette Byriel-Thygesen: Ja.

Jakob Kærgaard: Det er det hårde fact.

Louise Lindblad: Sexhundredetallet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Jeg hedder Louise Lindblad.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Sexhundredetallet S1E3: En rigtig mand](#)

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid og Radio Loud